

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2013 r.

sprawy **K. R. i A. S.**

skazanych za popełnienie przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005

r. o przeciwdziałaniu narkomanii i innych

z powodu kasacji wniesionych przez obrońcę skazanych,

od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 27 września 2011 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 10 lutego 2011 r.

postanowił

- 1. oddalić obie kasacje jako oczywiście bezzasadne;**
- 2. zwolnić K. R. i A. S. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacje wniesione przez obrońcę skazanych K. R. i A. S. są oczywiście bezzasadne, z uwagi jednak na złożone przez skazanych wnioski, Sąd Najwyższy zgodnie z treścią art. 535 § 3 k.p.k., sporządził uzasadnienie postanowienia.

Przede wszystkim należy zauważyć, że obrońca skazanych zaskarżając prawomocny wyrok Sądu Okręgowego, w imieniu obojga skazanych, wniósł wspólną kasację podnosząc tylko i wyłącznie jeden zarzut. Zarzucając „rażące naruszenie prawa procesowego tj. art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k. wyrażające się w nieuwzględnieniu wniosku dowodowego obrońcy o ponowne przesłuchanie świadka

M. B. w postępowaniu odwoławczym”, wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Z.

Odnosząc się do tak sformułowanego zarzutu wskazać należy, że świadek M.B. składał zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i przed sądem zeznania dotyczące tylko i wyłącznie popełnionego przez skazaną A. S. przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. W takiej sytuacji należy stwierdzić, że obrońca występujący również w imieniu skazanego K. R. w ogóle nie wskazał jakichkolwiek naruszeń prawa przez sąd odwoławczy, które miałyby wpływ na treść orzeczenia w części dotyczącej tego skazanego.

Należy również stwierdzić, że na etapie postępowania odwoławczego nie doszło do naruszenia art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k. Nie jest bowiem prawdą to co twierdzi w kasacji obrońca skazanej A. S., że przedłożył on do wiadomości sądu pisemne oświadczenie M. B. o tym, że zeznawał on podczas rozprawy przez Sądem I instancji nieprawdę. Obrońca nie przedłożył bowiem oświadczenia świadka, a jedynie kartkę z zapisem komputerowym, nie wiadomo przez kogo wykonanym, rzekomo przeprowadzonej rozmowy telefonicznej pomiędzy skazaną a tym świadkiem. Do akt sprawy obrońca nie dołączył nawet dźwiękowej wersji tej rozmowy. Stwierdzić więc należy, że Sąd odwoławczy oddalając wniosek obrońcy o ponowne przesłuchanie świadka M. B., uznając że oczywiście zmierza on do przedłużenia postępowania karnego, nie naruszył przepisu art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k.

Sąd Najwyższy zwolnił skazanych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych postępowania kasacyjnego w oparciu o przepis art. 624 § 1 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.